

۲۴۰ - ای مستنیر بانوار هدایت

حضرت رحمان علیه بهاء الله...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۴۰ - ای مستنیر بانوار هدایت حضرت رحمان

علیه بهاء الله العزيز المنان

ای مستنیر بانوار هدایت حضرت رحمان علیه بهاء الله العزيز المنان، افق توحید بانوار شمس حقیقت روشن و لایح، آن انوار تا بحال از افق مبین عالم امکان مشهود و مشهور. حال آن نیر اعظم بافق اعلی صعود و عروج فرمود و چشمها از مشاهده جمال محروم گشت لکن تأییدات غیبی و فیوضات نامتناهی از ملکوت الهی از هر جهت محیط بر احبّاء و خالق را خلق و خوی در جمیع اوقات ظهور اعراس حقیقت چنان بود که پس از غروب مطالع مقدّسه بیدار و آگاه میشدند چه که آفتاب انور شدّت تابش و پرتوش انظار را خیره مینماید و از شدّت ظهور مستور و مخفی ماند. پس ای طیور حدیقه الهیه وقت طیران است و زمان سرودن بابدع نغمات، بر شاخسار وجود در این ریاض الهی چون حمامه قدسی بسرائید و کمر همّت را بر اعلاء کلمة الله محکم ببندید تا مطلع تأیید ملکوت ابهی گردید و مشرق انوار فیض افق اعلی. لسان تقدیس میفرماید مَنْ يَدْعُ النَّاسَ بِاسْمِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَيُظْهِرُ مِنْهُ مَا يَعْجِزُ عَنْهُ مَنْ عَلَى الْأَرْضِ كُلِّهَا.

ORIGINAL

AUDIO